

Protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro

(LEXISLACIÓN)

Edita: CONSELLERÍA DE
MEDIO AMBIENTE

Imprime: GRÁFICAS GARABAL, S. L.

Depósito Legal: C - 39/2000

ÍNDICE

LEI 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro

- Preámbulo	7
- Título I: Disposicións Xerais	9
• Capítulo I: Ámbito e definicións da Lei	9
• Capítulo II: Das medidas de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro	10
• Capítulo III: Dos animais domésticos	13
• Capítulo IV: Dos animais salvaxes en cativeiro	14
• Capítulo V: Dos animais abandonados	15
- Título II: Das asociacións de protección e defensa dos animais	16
- Título III: Da administración de defensa dos animais	17
- Título IV: Da inspección e vixilancia	18
- Título V: Das infraccións e sancións	19
• Capítulo I: Das infraccións	19
• Capítulo II: Das sancións	23
• Disposicións adicionais	25
• Disposición transitoria	26
• Disposición derradeira	26

**DECRETO 153/1998, do 2 de abril, polo que se aproba
o regulamento que desenvolve a Lei 1/1993, do 13 de abril,
de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeidade**

• Capítulo I: Disposicións Xerais	30
• Capítulo II: Do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Cativeidade	32
• Capítulo III: Das asociacións de protección e defensa dos animais domésticos e salvaxes en cativeidade	38
• Capítulo IV: Das obrigas dos posuidores	43
• Capítulo V: Dos establecementos	51
• Capítulo VI: Sobre o transporte	60
• Capítulo VII: Dos animais domésticos de compañía	61
• Capítulo VIII: Sobre a recollida de animais abandonados	63
• Capítulo IX: Dos concursos e exposicións	67
• Capítulo X: Controis sanitarios	69
• Capítulo XI: Da inspección e vixilancia	72
• Capítulo XII: Do procedemento sancionador	73
• Disposición transitoria	74
• Disposición derradeira	74

Lei 1/1993
Decreto 153/1998

Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro.

Diario Oficial de Galicia do 22 de abril de 1993

A falta dunha lexislación actualizada e integradora sobre a protección e defensa dos animais que viven no contorno humano, que recolla os principios xerais de respecto, protección e defensa ós seres vivos que conviven ó noso redor, tal como figuran nos convenios e tratados internacionais e na normativa dos países socialmente máis avanzados, determina a oportunidade de aprobar unha lei no ámbito da Comunidade Autónoma de Galicia que teña como obxectivo o seu amparo e salvagarda, adoptando unha postura activa ante conductas que comporten abuso dos animais.

É obxecto desta lei a protección dos animais domésticos e salvaxes que viven en cativeiro, baixo a posesión ou protección do home, recolléndose nela as atencións mínimas que deben recibir os animais, desde o punto de vista hixiénico-sanitario, así como a tenencia, a venda ou o mantemento destes, co fin de garantir uns mínimos de bo trato dos animais, regulándose co dito obxecto a inspección e vixilancia, as obrigas dos seus posuidores, os centros de recollida e albergues ou as instalacións para o seu mantemento temporal.

A presente lei fixa como principio fundamental de protección destes animais o de posesión ou tenencia responsable, de modo que os afectados asuman o coidado dos animais en tódolos aspectos contidos na presente lei como a contraprestación humana que se lles debe fronte ó afecto ou

á utilidade que significa o animal para o seu compañeiro ou posuidor.

Excepcionalmente, permite esta lei a celebración dos espectáculos tradicionais nos que interveñan animais sempre que se veñan celebrando consuetudinariamente, baseándose na necesidade e no interese de pervivencia do patrimonio histórico-cultural dos costumes dos distintos lugares de Galicia.

Tamén recolle e incentiva a lei a necesaria participación da sociedade no seu conxunto a través da potenciación das asociacións de protección e defensa e da difusión dun espírito que contribúa ó fomento do respecto ós animais.

O proxecto de lei ten en conta os criterios incluídos na “I Declaración universal dos dereitos do animal”, aprobada pola UNESCO e posteriormente pola ONU.

Por todo o exposto, o Parlamento de Galicia aprobou e eu, de conformidade co artigo 13º 2 do Estatuto de Galicia e co artigo 24º da Lei 1/1983, do 23 de febreiro, reguladora da Xunta e do seu Presidente, promulgo, en nome de El-Rei, a Lei de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeidade.

TITULO I
DISPOSICIÓN XERAIS
CAPÍTULO I

Ámbito e definicións da lei.

Artigo 1º - Ámbito da lei.

A presente lei ten por obxecto establece-las normas para a protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade no ámbito da Comunidade Autónoma de Galicia. Quedan excluídos aqueles animais que son obxecto dunha regulación específica, como os criados para o aproveitamento das súas producións e os salvaxes.

Artigo 2º - Definicións da lei.

Para os efectos desta lei enténdese por:

- 1.- Animais domésticos: os que se crían, reproducen e conviven co home e que non son susceptibles de ocupación.
- 2.- Animais salvaxes en catividade: os que sendo libres pola súa condición foron obxecto de captura no seu medio natural, manténdose nun grao absoluto e permanente de dominación.
- 3.- Animal abandonado: o que circula libremente aínda que estea provisto da correspondente identificación, sexa por placa ou tatuaxe, se no prazo de vinte días a partir da súa captura non é reclamado por ninguén que acredite a súa relación posesoria.

CAPÍTULO II

Das medidas de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro.

Artigo 3º- Dos establecementos.

Os albergues, clínicas, criadeiros, salóns de peiteado, establecementos de venda, de recollida e de experimentación e os dedicados á exhibición de animais salvaxes en cativeiro, sen prexuízo do esixido nas demais disposicións que lles sexan aplicables, de acordo coa natureza do animal, deberán cumprir-las seguintes requisitos:

- a) Estar autorizados pola Consellería de Agricultura, Gandería e Montes.
- b) Leva-las libros-rexistro nos casos, nas condicións e no contido que regulamentariamente se estableza.
- c) Dispoñer de boas condicións hixiénico-sanitarias e de locais adecuados ás condicións fisiolóxicas dos animais que alberguen.
- d) Adopta-las medidas necesarias para evita-las contactos entre os animais que alberguen.
- e) Dispoñer de servizos veterinarios suficientes e adecuados a cada establecemento.
- f) Se é o caso, entrega-las animais coas debidas garantías sanitarias, libres de toda enfermidade, acreditándoo coa documentación que regulamentariamente se estableza.

Artigo 4º - Do transporte dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro.

O transporte dos animais obxecto da presente lei deberá efectuarse de acordo coas peculiaridades propias de cada especie; ó mesmo tempo terán que cumprilos requisitos hixiénico-sanitarios esixidos pola normativa específica e aqueles outros que regulamentariamente se determinen.

Artigo 5º - Dos espectáculos.

1.- Prohíbese a utilización de animais en espectáculos, pelexas, festas populares e outras actividades se iso lles pode ocasionar danos, sufrimentos ou facelos obxecto de tratamento antinatural. Excepcionalmente, a Consellería de Agricultura, Gandería e Montes poderá autorizar espectáculos consuetudinarios nos que interveñan animais.

2.- Quedan excluídos do ámbito de aplicación desta lei a festa dos touros, os encerros e demais espectáculos tau-rinos.

3.- Sen prexuízo do disposto no punto 1, a Consellería de Agricultura, Gandería e Montes poderá autorizar, baixo o control da respectiva federación, a celebración de competicións de tiro de pombiño.

Artigo 6º - Da experimentación.

1.- Toda actividade experimental con animais que poida causarlles dor, sufrimento, lesión ou morte adecuarase á súa normativa específica e requirirá, se é o caso, autorización previa da Consellería de Agricultura, Gandería e Montes.

- 2.- Os animais destinados a experimentos serán obxecto da protección e dos coidados xerais previstos nesta lei.
- 3.- Os experimentos deberán levarse a cabo baixo a dirección do persoal facultativo correspondente.
- 4.- Os animais que, como resultado da experimentación, non poidan desenvolver unha vida normal serán sacrificados de forma rápida e indolora.

Artigo 7º - Das obrigas dos posuidores.

- 1.- Os posuidores dos animais teñen a obriga de tratalos humanitariamente e mantelos en boas condicións hixiénico-sanitarias, de acordo coas características propias da especie, cumprindo o disposto nesta lei e nas súas disposicións regulamentarias.
- 2.- O posuidor será o responsable de adoptar as medidas necesarias para impedir que os animais lixen as vías ou espazos públicos, lles causen molestias ós veciños ou poñan en perigo a quen conviva no seu contorno.
- 3.- Os posuidores de animais domésticos e salvaxes en cativeiro pertencentes ás especies que regularmente se determinen deberán censalos nos correspondentes servizos provinciais de sanidade e produción animal, no prazo de un mes.

A Consellería de Agricultura, Gandería e Montes poderá establecer a obrigatoriedade de que outras especies de animais de compañía sexan censadas.

- 4.- O posuidor dun animal, sen prexuízo da responsabilidade subsidiaria do propietario, será responsable dos danos e das perdas que ocasione o mesmo, de acordo coa lexislación aplicable no seu caso.

CAPÍTULO III

Dos animais domésticos

Artigo 8º - Consideracións xerais.

- 1.- O posuidor dun animal doméstico é responsable da súa protección e coidado así como do cumprimento de todas as obrigas contidas nesta lei.
- 2.- Os órganos competentes da Administración autonómica desenvolverán programas de educación no coidado e na protección de animais e prestaranlles asesoramento ós particulares e ás entidades que o soliciten.

Artigo 9º - Medidas sanitarias.

- 1.- A Consellería de Agricultura, Gandería e Montes no ámbito das súas competencias poderá ordenar a vacinación ou o tratamento obrigatorio dos animais domésticos.
- 2.- Naqueles casos nos que, por razón da sanidade animal ou saúde pública, se esixa o sacrificio obrigatorio, este efectuarase de forma rápida, indolora e nos locais aptos para ese fin baixo a responsabilidade e o control dun veterinario.

- 3.- Os concellos e a Consellería de Agricultura, Gandería e Montes poderán ordena-lo illamento e internamento dos animais domésticos no caso de que se lles diagnosticasen enfermidades transmisibles, co obxecto de sometalos ó tratamento curativo ou, cando non fose posible, proceder ó seu sacrificio, tal como se indica no punto anterior.

CAPÍTULO IV

Dos animais salvaxes en cativeiro

Artigo 10º - Medidas xerais.

- 1.- O posuidor dun animal salvaxe en cativeiro é responsable da súa protección e coidado, así como do cumprimento de tódalas obrigas contidas nesta lei.
- 2.- A tenencia de animais salvaxes en cativeiro procedentes de importación, no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia, precisará informe previo da Consellería de Agricultura, Gandería e Montes relativo ás condicións hixiénico-sanitarias do animal.
- 3.- Prohíbese a tenencia de animais salvaxes perigosos para o home fóra dos locais autorizados pola Consellería de Agricultura, Gandería e Montes, así como a súa circulación por lugares abertos ó público sen as medidas protectoras que se establezan, de acordo coas características de cada especie.
- 4.- Ós animais salvaxes en cativeiro seranlles aplicables as medidas sanitarias previstas no artigo 9º desta lei.

CAPÍTULO V

Dos animais abandonados

Artigo 11º - Da recollida.

- 1.- Os concellos recollerán os animais abandonados e reteranos ata que sexan reclamados, acollidos ou sacrificados.
- 2.- Se o animal non está identificado reterase por un prazo de vinte días, transcorrido o cal os centros de recollida poderán darlle o destino máis conveniente, e só en último termo o sacrificio.
- 3.- Se o animal está identificado avisarase ó propietario, quen dispoñerá dun prazo de dez días para recuperalo, unha vez aboados os gastos orixinados polo seu mantemento. Unha vez transcorrido este prazo, se o propietario non satisfíxese o aboamento dos gastos, o centro de recollida procederá de acordo co disposto no punto anterior.

Artigo 12º - Do servizo de recollida.

- 1.- Para o cumprimento do disposto no artigo anterior as administracións locais poderán concertar convenios de cooperación ou colaboración coa Consellería de Agricultura, Gandería e Montes, con asociacións de protección e defensa dos animais ou con outras entidades autorizadas para ese fin.

- 2.- Se o servicio non se encontra municipalizado e unha ou varias asociacións de protección e defensa dos animais solicitan a súa xestión, o Concello poderá concedela por un prazo mínimo de tres anos prorrogables.
- 3.- Sen prexuízo do disposto nos demais preceptos desta lei que lle sexan aplicables, os establecementos dedicados á recollida de animais abandonados deberán estar inscritos no rexistro creado para tal efecto pola Consellería de Agricultura, Gandería e Montes.
- 4.- As normas mínimas de funcionamento dos servicios de recollida estableceranse regulamentariamente.

TÍTULO II

DAS ASOCIACIÓNS DE PROTECCIÓN E DEFENSA DOS ANIMAIS

Artigo 13º - Definición e condicións.

- 1.- Para os efectos desta lei son asociacións de protección e defensa dos animais aquelas que se constitúen legalmente, sen fin de lucro, que teñen por obxecto fundamental a defensa e protección dos animais no medio no que viven, sendo consideradas de utilidade pública e benéfico-docentes.
- 2.- As asociacións definidas no punto anterior inscribíranse nun rexistro creado para tal efecto pola Consellería de Agricultura, Gandería e Montes e poderán ser declaradas por ela entidades colaboradoras cando reúnan os

requisitos esixidos polas disposicións regulamentarias dictadas con tal fin.

- 3.- A Consellería de Agricultura, Gandería e Montes poderá establecer dentro dos seus presupostos programas de axuda ás asociacións que teñan a condición de entidades colaboradoras.
- 4.- As asociacións teñen a obriga de denuncia-los feitos que consideren infracción, de acordo co previsto nesta lei.

TÍTULO III

DA ADMINISTRACIÓN DE DEFENSA DOS ANIMAIS

Artigo 14º - Principio xeral.

Tódalas administracións públicas no territorio de Galicia deberán cooperar no desenvolvemento das medidas de defensa e protección dos animais e na denuncia ante os órganos competentes de calquera actuación contraria ó disposto nesta lei.

Artigo 15º - Órganos da comunidade.

O órgano da Xunta de Galicia competente en materia de defensa e protección dos animais de compañía e salvaxes en cativeiro será a Consellería de Agricultura, Gandería e Montes.

Artigo 16º -Órganos das corporacións locais.

Compételle ó alcalde a responsabilidade superior na defensa e protección dos animais no ámbito de cada municipio. As funcións obrigatorias que lles corresponden ós concellos son as establecidas na normativa de réxime local e as contidas con carácter xeral para tódalas administracións públicas na presente lei.

TÍTULO IV

DA INSPECCIÓN E VIXILANCIA

Artigo 17º - Da inspección e vixilancia.

- 1.- A inspección superior para o mellor cumprimento do establecido na presente lei correspóndelle á Xunta de Galicia a través da Consellería de Agricultura, Gandería e Montes.
- 2.- Sen prexuízo do disposto no punto anterior, tódolos órganos da Administración da Comunidade que por razón das súas funcións teñan relación co contido da presente lei teñen a obriga de vixia-lo seu cumprimento.
- 3.- Os facultativos dependentes da Consellería de Agricultura, Gandería e Montes rexistrarán tódalas actuacións en materia de policía sanitaria na área xeográfica da súa competencia.
- 4.- Así mesmo, os veterinarios en exercicio, as clínicas e os hospitais veterinarios arquivarán as fichas clínicas dos animais obxecto de vacinación, tratamento ou sacrificio

obligatorio e poñeranas ó dispor da autoridade competente.

- 5.- O servizo de censo, vixilancia e inspección poderá ser obxecto dunha taxa fiscal.

TÍTULO V

DAS INFRACCIÓNS E SANCIÓNS

CAPÍTULO I

Das infraccións

Artigo 18º

- 1.- Para os efectos da presente lei será infracción administrativa o incumprimento das obrigas, das prohibicións e dos requisitos establecidos nela, así como o das condicións impostas nas autorizacións administrativas outorgadas ó seu amparo.
- 2.- A responsabilidade administrativa será esixible sen prexuízo da que puidese corresponder no ámbito civil ou penal.
- 3.- No caso de celebración de espectáculos prohibidos, incorrerán en infracción administrativa non só os seus organizadores senón tamén os donos dos locais ou terreos que os cedesen, a título oneroso ou gratuíto.

Artigo 19º

As infraccións clasifícanse en leves, graves e moi graves.

Artigo 20º - Infraccións leves.

Son infraccións leves:

- a) O maltrato dos animais que non lles cause dor.
- b) A venda, donazón ou cesión de animais a menores de 14 anos ou incapacitados, sen autorización de quen teña a súa patria potestade, tutela ou custodia.
- c) A donazón de animais de compañía como premio.
- d) Non mante-lo animal en boas condicións hixiénico-sanitarias.
- e) Mantelos en instalacións inadecuadas.
- f) Non facilitarlle-la alimentación adecuada ás súas necesidades.
- g) A utilización de animais en traballos que os inmovilicen, causándolles dor.
- h) Exerce-la venda ambulante de animais fóra dos mercados e feiras autorizados.
- i) A carencia ou tenencia incompleta do arquivo de fichas clínicas dos animais obxecto de tratamento obrigatorio ou vacinación.
- j) A posesión dun can non censado conforme ó previsto no artigo 7º 3 desta lei.

- k) O sacrificio de animais en lugares públicos.
- l) A non recollida inmediata dos excrementos evacuados por un animal de compañía na vía pública.
- m) Calquera outra actuación que vulnere o disposto nesta lei e que non estea tipificada como infracción grave ou moi grave.

Artigo 21º - Infraccións graves.

1.- Serán infraccións graves:

- a) O maltrato dos animais que lles cause dor ou lesións.
- b) Mutilalos sen necesidade ou sen o adecuado control veterinario.
- c) Abandonalos.
- d) A venda ambulante, reiterada, de animais en xeral, fóra dos establecementos, feiras e mercados legalmente autorizados.
- e) A venda de animais salvaxes en cativeiro fóra dos establecementos autorizados.
- f) O incumprimento das obrigas sinaladas nos artigos 3º, 4º e 5º desta lei, salvo o disposto no artigo 22º 1.b).
- g) A subministración de estimulantes non autorizados ou substancias que poidan atentarse contra a súa saúde, excepto cando sexa por prescrición facultativa.
- h) A non vacinación ou non tratamento obrigatorio dos animais.

- i) A venda de animais enfermos, salvo que se trate dun vicio oculto, non coñecido polo vendedor.
  - j) A cría ou comercialización de animais sen cumprilos requisitos correspondentes.
  - k) A tenencia de animais perigosos sen as medidas de protección que se fixen.
  - l) O incumprimento de calquera outra das condicións impostas nas autorizacións administrativas.
- 2.- Considerarase, así mesmo, como infracción grave a reincidencia en infracción leve, entendendo que existe tal reincidencia cando se comete unha infracción leve do mesmo tipo cá que motivou unha sanción anterior no prazo de trescentos sesenta e cinco días seguintes á notificación desta; requirirase que a resolución sancionadora adquira firmeza.

Artigo 22º - Infraccións moi graves.

1.- Son infraccións moi graves:

- a) O maltrato dos animais que lles cause a morte.
- b) A organización e celebración de espectáculos, pelexas ou outras actividades con animais que impliquen crueldade ou maltrato ou poidan ocasionarlles sufrimentos.
- c) A venda de animais con enfermidade infecto-contaxiosa coñecida.
- d) A venda de animais para experimentación sen a debida autorización ou a centros non autorizados.

- e) A esterilización ou o sacrificio de animais sen control facultativo.
  - f) A reiteración en faltas graves.
- 2.- Considerarase, así mesmo, como infracción moi grave a reincidencia en infracción grave, entendendo que existe tal reincidencia cando se comete unha infracción grave do mesmo tipo cá que motivou unha sanción anterior no prazo de trescentos sesenta e cinco días seguintes á notificación desta; requirirase que a resolución sancionadora adquirise firmeza.

Artigo 23º - Prescrición das infraccións.

As infraccións leves prescribirán ós seis meses, as graves ós doce meses e as moi graves ós dous anos.

CAPÍTULO II

Das sancións

Artigo 24º - Das sancións pecuniarias.

- 1.- As infraccións indicadas no capítulo anterior serán sancionadas con multas de:
- a) As leves, de 5.000 a 50.000 pesetas.
  - b) As graves, de 50.001 a 500.000 pesetas.
  - c) As moi graves, de 500.001 a 2.500.000 pesetas.
- 2.- A imposición das sancións previstas corresponderalles a:

- a) O alcalde do concello, para as infraccións leves.
  - b) O director xeral de Produción Agropecuaria e Industrias Agroalimentarias, para as infraccións graves.
  - c) O conselleiro de Agricultura, Gandería e Montes, para as moi graves.
- 3.- A incoación dos expedientes sancionadores, dos cales a tramitación se adecuará ó disposto na Lei de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, corresponderalles ós delegados da Consellería de Agricultura, Gandería e Montes.
- 4.- Regulamentariamente determinaranse os supostos nos que a incoación e tramitación poidan serlles encomendadas ós concellos.

Artigo 25º - Das sancións non pecuniarias.

Na resolución do expediente sancionador, ademais das multas a que se refire o artigo anterior, os órganos competentes poderán impoñer as seguintes sancións:

- 1.- O peche temporal ou definitivo, respectivamente para as infraccións graves ou moi graves, dos establecementos regulados por esta lei.
- 2.- A prohibición temporal ou permanente, respectivamente para as infraccións graves e moi graves, do exercicio de actividades comerciais reguladas pola lei.
- 3.- A incautación dos animais obxecto de actividades ilegais ou de abandono para calquera tipo de infracción.

4.- No caso de federacións ou de calquera outra entidade non lucrativa, para infraccións graves ou moi graves, poderase suspender temporalmente, ou en casos moi graves definitivamente, o exercicio das súas actividades.

Artigo 26º - Graduación das sancións.

A imposición das sancións prescritas pola lei graduarase conforme ós seguintes criterios:

- 1.- A trascendencia social ou sanitaria e o prexuízo causado pola infracción.
- 2.- O ánimo de lucro e a contía do beneficio obtido na comisión da infracción.
- 3.- A importancia do dano causado ó animal.
- 4.- A reiteración ou reincidencia na comisión de infraccións.

Disposicións adicionais

Primeira.- Autorízase á Xunta de Galicia para o desenvolvemento regulamentario da presente lei.

Segunda.- A administración autónoma dispoñerá as medidas oportunas para a creación dun órgano específico de asesoramento para o mellor cumprimento do preceptuado na presente lei, en especial no referente á vixilancia, inspección e sanción das infraccións tipificadas nela.

Terceira.- Autorízase ó Consello da Xunta de Galicia para a actuación por decreto das sancións pecuniarias establecidas na presente lei.

Disposición transitoria

No prazo dun ano a partir da posta en vigor da lei, os establecementos regulados por ela deberán adopta-las medidas necesarias para axustarse ós seus preceptos.

Disposición derradeira

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación.

Santiago de Compostela, 13 de abril de 1993

Manuel Fraga Iribarne

Presidente

Decreto 153/1998, do 2 de abril, polo que se aproba o regulamento que desenvolve a Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro.

Diario Oficial de Galicia do 5 de xuño de 1998

A Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro contén, unha remisión normativa, tanto xeral (disposición adicional primeira) como concreta en determinadas materias, para o seu desenvolvemento regulamentario, que constitúe a fundamentación legal e determina a necesidade do presente decreto, no que se integran os principios e mandatos da dita Lei 1/1993, coas diferentes disposicións comunitarias e estatais de aplicación nesta materia, como son a Lei do 20 de decembro de 1952, de epizootias e o R.D. 1041/1997, do 27 de xuño, polo que se establecen as normas relativas á protección de animais durante o transporte, que transpón a lexislación española a Directiva 95/29/CE, do Consello, do 29 de xuño.

Así, no presente decreto, dictado no exercicio das coompetencias recoñecidas a esta Comunidade Autónoma de Galicia nos artigos 27.30, 30.1 e 33.1 do seu Estatuto de Autonomía, créanse o Consello de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes na Cativeiro e o Rexistro de Establecementos de Animais Domésticos e Salvaxes en Cativeiro de Galicia, e regúlanse o Rexistro Xeral de Asociacións para a Protección e Defensa dos Animais, o procedemento de declaración de entidades colaboradoras, as obrigas dos posuidores destes animais, as condicións do seu transporte, os condicionantes que afectan ós animais domésticos de compañía, a recolla dos animais abando-

dados, os concursos e exposicións e os controis sanitarios sobre estes animais.

Na súa virtude, por proposta do conselleiro de Medio Ambiente, de acordo co dictame do Consello Consultivo de Galicia e logo de deliberación do Consello da Xunta de Galicia na súa reunión do día dous de abril de mil novecientos noventa e oito,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Disposicións Xerais

Artigo 1º

O presente decreto ten por obxecto o desenvolvemento e regulación das medidas e accións recollidas na Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro.

Artigo 2º

As disposicións contidas no presente decreto non serán de aplicación nos animais obxecto dunha regulación específica, sen prexuízo da protección e coidados xerais previstos na Lei 1/1993, do 13 de abril.

Artigo 3º

Para os efectos do establecido no presente decreto, entenderase por:

- Animais domésticos: os que pertencen ás especies que habitualmente se crían, reproducen e conviven co home.

- Animais de compañía: os animais domésticos das especies canina e felina, así coma os doutras especies que se críen, xeralmente no propio fogar, con obxecto de obter a súa compañía (subespecie de animal doméstico).
- Animais salvaxes en catividade: os que, sendo libres pola súa condición, sexan obxecto de captura no seu medio natural, manténdose nun grao absoluto e permanente de dominación.
- Animal abandonado: o que circula libremente aínda que estea provisto de identificación oficial, se no prazo de vinte días a partir da súa captura non é reclamado por alguén que acredite a súa propiedade
- Establecemento: calquera recinto, instalación, edificio ou grupo de edificios, incluíndo anexos e espazos que non estean totalmente cerrados ou cubertos, así como instalacións móbiles, onde se aloxen, manteñan ou críen animais.
- Núcleos zoolóxicos: son aqueles establecementos que albergan coleccións zoolóxicas de animais con fins científicos, culturais, recreativos ou para a súa reprodución, recuperación, adaptación ou conservación.
- Establecementos para a práctica da equitación: os que albergan équidos con fins recreativos, deportivos ou turísticos.
- Centros para o fomento e coidado de animais de compañía: son os establecementos que teñen como obxecto a reprodución, explotación, tratamento hixiénico,

- alojamento temporal ou permanente e venda ou ambos de animais de compañía.
- Centros de recolla de animais abandonados: son os establecementos que teñen como obxecto a recolla de animais abandonados, facilitándolles no tempo e forma que marque a normativa vixente alojamento, alimentación, coidados e os tratamentos hixiénico-sanitarios correspondentes.
  - Establecementos veterinarios: aqueles onde se realizan habitualmente calquera tipo de tratamentos cirúrxicos, terapéuticos e a hospitalización de animais, baixo a responsabilidade dun veterinario.

CAPÍTULO II

Do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade

Artigo 4º

Créase o Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade como órgano consultivo e de estudo da Comunidade Autónoma de Galicia en materia de protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade.

Artigo 5º

Son funcións do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade as seguintes:

1. Emitir informes nos casos ós que se faga referencia á

lexislación vixente en materia de protección de animais domésticos e salvaxes en catividade, cando se trate de competencias atribuídas á Xunta de Galicia ou esta as exerza por delegación.

2. Elaborar informes e dictames cando sexan solicitados por parte dos distintos órganos da Administración autonómica que teñan competencias sobre a protección dos animais domésticos e salvaxes en catividade.
3. Promover e realizar estudos de planificación e coordinación na materia.

Artigo 6º

O Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade comporase dos seguintes órganos: Pleno, Comisión, Permanente e Relatorios Técnicos.

Artigo 7º

1. Os membros que compoñen o Pleno do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade serán os seguintes:
  - O presidente, que será o titular da consellería competente nesta materia.
  - O vicepresidente, que será o director xeral competente nesta materia.
  - Nove vocais en representación dos diferentes sectores e na proporción que se establece no número 2 do presente artigo.

- O secretario, que será un funcionario cualificado da consellería competente nesta materia nomeado polo presidente.
2. Os vocais membros do Pleno do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Cativeiro representarán, na proporción que se sinala, os seguintes sectores:
- Dous representantes da Consellería competente nesta materia e un polas Consellerías de Sanidade e Servizos Sociais e Xustiza, Interior e Relacións Laborais.
  - Un representante da Federación Galega de Municipios e Provincias.
  - Dous representantes das asociacións protectoras de animais de Galicia.
  - Un representante das asociacións ecoloxistas galegas.
  - Un representante da organización colexial veterinaria galega.

Artigo 8º

Compoñerán a Comisión Permanente do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Cativeiro:

- O presidente, que poderá delegar tal condición no vicepresidente, o secretario do Pleno e dous vocais elixidos polo Pleno; un entre os representantes da Administración autonómica e outro elixido entre o resto dos vocais.

Artigo 9º

A composición dos relatorios técnicos dependerá do que, en cada caso e en función do traballo que se realice, estableza o Pleno ou a Comisión Permanente.

Artigo 10º

Correspóndelle ó Pleno do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Cativeiro:

- a) Emitir dictames sobre aquelas cuestións que, en materia de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro lle sexan sometidas por parte da consellería competente nesta materia.
- b) Emitir dictames sobre aqueles expedientes que, pola súa importancia, o presidente ou vicepresidente así o consideren conveniente.

Artigo 11º

Corresponde á Comisión Permanente:

- a) Emitir informes, con carácter previo, sobre os asuntos que se sometan ó Pleno.
- b) Emitir informes sobre as disposicións de carácter xeral que afecten a esta materia.

Artigo 12º

Será función dos relatorios técnicos o estudo e preparación dos asuntos que lles encargue o Pleno ou a Comisión Permanente.

Artigo 13º

Corresponden ó presidente, vicepresidente e secretario do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade as seguintes funcións:

a) Ó presidente

- Asumi-la representación do Consello.
- Presidi-las sesións do Pleno e da Comisión Permanente, visando as actas que redacte o secretario.
- Dirixi-las deliberacións e dirimi-los empates co seu voto de calidade.
- Velar pola tramitación dos asuntos do Consello.
- Dicta-las instrucións que sexan precisas para o mellor cumprimento dos fins do Consello.

b) Ó vicepresidente

- Substituí-lo presidente con plenitude de facultades e deberes nos casos de vacante, ausencia, enfermidade e actuar con tódalas funcións que lle delegue o presidente.

c) Ó secretario

- Redacta-las propostas de dictame que vaia remitir ó Pleno a Comisión Permanente.
- Organiza-la Secretaría do Consello.
- Comunica-los acordos do Pleno ou da Comisión Permanente ós organismos que preceptivamente deban ser informados, así como o impulso de tódolos trámites que deban ser realizados.

- Actuar de secretario da Comisión, con voz pero sen voto.
- Redacta-la orde do día e cursala, despois do visto e prace e aprobación do presidente.
- Actuar como asesor tanto no Pleno coma na Comisión Permanente, con voz pero sen voto.
- Redacta-las actas do Pleno e da Comisión Permanente, ser depositario e expedir certificacións sobre elas.

Artigo 14º

O Pleno do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade reunirse cando o acorde o seu presidente ou o solicite a maioría dos seus membros, e, como mínimo, dúas veces ó ano.

A Comisión Permanente reunirse cando o acorden o presidente ou o vicepresidente e, como mínimo, con carácter previo, tantas veces como se reuna o Pleno.

O funcionamento do Pleno e da Comisión Permanente axustarase, no establecido no presente decreto, ás normas contidas no capítulo II do título II da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 15º

Os órganos, institucións ou organizacións que designan os representantes que forman parte do Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade poderán, así mesmo, designar membros suplentes daqueles, que os substituirán para asistir ás reunións, con plenitude de facultades, despois de acreditaren tal condición.

CAPÍTULO III

Das asociacións de protección e defensa dos animais domésticos e salvaxes en catividade

Artigo 16º

1. De acordo co disposto no artigo 13.2.º da Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en catividade, o Rexistro Xeral de Asociacións para a Protección e Defensa dos Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade de Galicia configúrase como instrumento que permite o seguimento, censo, protección e supervisión das actividades das citadas asociacións.
2. Son requisitos para a inclusión no rexistro:
  - a) Estar legalmente constituída.
  - b) Ter carácter altruísta sen fins de lucro.
  - c) Ter por obxecto fundamental a defensa e protección dos animais no medio en que viven.
3. Os representantes das asociacións de protección e defensa dos animais domésticos e salvaxes en catividade que reúnan os requisitos do apartado 2 do presente artigo, poderán solicita-la súa inscrición no rexistro ó que se refire este artigo.
4. As solicitudes presentaranse nas correspondentes delegacións provinciais da consellería competente nesta materia ou, se é o caso, en calquera dos rexistros, institucións ou oficinas de correos ás que se refire o artigo 38.4.º da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das

administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 17º

A dirección xeral competente nesta materia, sempre que as asociacións cumpran os requisitos previstos no artigo 16.2.º do presente decreto e logo do informe favorable dos servizos provinciais correspondentes, procederá á súa inscrición no Rexistro de Asociacións para a Protección e Defensa dos Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade.

Artigo 18º

1. O rexistro constará dunha soa sección na que figurarán, entre outros, os seguintes datos:
  - a) Código de identificación da asociación no rexistro.
  - b) Denominación e identificación fiscal da asociación.
  - c) Domicilio social e enderezo para efectos de notificacións.
  - d) Ámbito territorial.
  - e) Fins.
  - f) Órganos de goberno.
  - g) Estatutos dos socios.
2. Calquera cambio ou modificación dos datos que figuren inscritos no rexistro deberán presentarse nel no prazo de tres meses desde a modificación, cos documentos acreditativos correspondentes. O encargado do rexistro proce-

derá á modificación rexistral que proceda, unha vez autorizada.

Artigo 19º

1. A publicidade do contido do rexistro realizarase pola manifestación do libro e documentos de arquivo. O solicitante deberá acreditar a súa personalidade e expoñer os asuntos que pretenda examinar ou dos que solicita certificación.
2. As certificacións expedidas darán fe do contido dos asentos do rexistro.

Artigo 20.º

Producirase a cancelación da inscrición no rexistro nos seguintes supostos:

- Por petición da propia asociación.
- De oficio, se unha vez concluído o prazo para adecuar a actividade ás disposicións establecidas no presente decreto non se tivese realizado a oportuna adecuación.
- A disolución da asociación.
- Cando adquira fins de lucro ou se modifiquen os obxectivos de defensa de protección dos animais.
- O incumprimento das obrigas establecidas no presente decreto, para o expediente tramitado para o efecto con audiencia da parte interesada.

Artigo 21.º

As asociacións inscritas no rexistro ó que alude o artigo 16º.1 deste decreto poderán ser declaradas entidades cola-

boradoras pola consellería competente nesta materia de acordo co establecido no artigo 13.2.º da Lei 1/1993, do 13 de abril, de protección de animais domésticos e salvaxes en cativeiro, cando reúnan os seguintes requisitos:

- a) Ter como unha das súas principais actividades a recolla e aloxamento de animais abandonados.
- b) Ter inscrito o centro de recolla de animais abandonados dentro do rexistro previsto no artigo 33 deste decreto. Para o caso no que a asociación non sexa a titular da instalación, acreditarán a existencia dun convenio de colaboración co concello respectivo para a xestión daquelas.
- c) Vir desenvolvendo as súas actividades de protección e defensa dos animais durante, polo menos, os dous anos anteriores á súa declaración.

Artigo 22º

1. A solicitude para obter a declaración de entidade colaboradora deberá formularse por instancia da parte interesada e irá xunto coa seguinte documentación:
  - * Documento acreditativo da inscrición no Rexistro de Asociacións para a Protección e Defensa dos Animais Domésticos e Salvaxes en Cativeiro.
  - * Certificación acreditativa de ter inscritos os establecementos de que dispoñan, segundo o previsto no artigo 33º deste decreto.
  - * Relación pormenorizada de medios materiais e humanos de que dispoña a asociación.

- * Memoria explicativa das actividades e servicios realizados durante os dous últimos anos.
  - * Orzamento da asociación para o ano de presentación da solicitude.
2. Por razóns de eficacia na tramitación, para o caso de que a asociación peticionaria de inscrición reúna, ó tempo de solicitar ser inscrita no rexistro do artigo 16º.1 deste decreto, os requisitos para ser declarada entidade colaboradora, poderá, ó mesmo tempo, solicita-la declaración de entidade colaboradora, sen prexuízo da resolución que para cada caso corresponda.

Artigo 23º

1. A declaración como entidade colaboradora efectuarase mediante resolución do director xeral competente nesta materia para cada asociación que acredite a concorrencia dos requisitos esixidos polo artigo 21º deste decreto.
2. A falta de resolución expresa no prazo de tres meses terá efectos desestimatorios. En calquera caso a resolución administrativa denegatoria da declaración como entidade colaboradora poderá ser impugnada de acordo cos medios que para tales efectos se determinen na legalidade vixente.
3. A asociación perderá a súa condición de entidade colaboradora:
  - * Por revogación acordada pola autoridade competente para concedela, nos casos de incumprimento sobrevido

das condicións polas que se otorgou.

* Por disolución da asociación.

* Por fusión.

Artigo 24º

As asociacións de protección e defensa dos animais domésticos e salvaxes en catividade declaradas entidades colaboradoras poderán, nos termos e cos requisitos que se establezan nas normas reguladoras para a súa concesión, acceder ás subvencións e axudas que para tales fins estableza a consellería competente nesta materia, mediante orde.

CAPÍTULO IV

Das obrigas dos posuidores

Artigo 25º

Os posuidores de animais ós que se refire o presente decreto estarán obrigados en todo momento a:

- a) Mantelo en boas condicións hixiénico-sanitarias e realizar calquera tratamento preventivo que se declarara obrigatorio, ou que sexa necesario para o seu benestar ou a protección da saúde pública.
- b) Proporcionarlle a alimentación, a auga e os coidados que estean en consonancia coas necesidades fisiolóxicas e etolóxicas do animal.

- c) Facilitarlle un aloxamento que deberá proporcionarlle un ambiente adecuado, cómodo e hixiénico.
- d) Non maltratalo nin sometelo a práctica ningunha que lle poida producir sufrimento ou danos inxustificadas.
- e) Non suministrarlle substancias que poidan causarlle sufrimento ou danos innecesarios, nin aquelas que se utilicen para modifica-lo comportamento do animal coa finalidade de aumenta-lo seu rendemento, salvo que se efectúe por prescrición facultativa.
- f) Non abandonalo.
- g) Adopta-las medidas necesarias para que o animal non poida acceder libremente ás vías e espazos públicos ou privados, así como impedi-lo seu libre acceso a persoas, animais ou cousas que se atopen neles.
- h) A adopta-las medidas necesarias para impedir que ensucien as vías e espazos públicos de zonas urbanas, debendo recolle-los excrementos que os animais depositen nas beirarrúas, vías e espazos públicos, fóra dos lugares coutados para o efecto.
- i) Os posuidores dos animais que se encontren en liberdade en predios ou recintos deberán dispo-los medios adecuados para evitar que se poidan ocasionar danos ou molestias ós viandantes. Así mesmo, procurarán que a circulación e transporte dos animais pola vía pública se leve a cabo coas adecuadas medidas de protección.

Artigo 26º

1. Os posuidores de animais que pertencan a especies recollidas no Regulamento 3626/82/CEE do Consello, do 3 de decembro de 1982, relativo á aplicación na comunidade do convenio sobre o comercio internacional de especies ameazadas da fauna e flora silvestres (no sucesivo denominado CITES), teñen a obrigaçión de censalos mesmos no rexistro que para tal fin se constituirá nas delegacións provinciais da consellería competente nesta materia, no prazo máximo de tres meses contado a partir da data de nacemento, ou dun mes contado a partir da data de adquisición.

Se no momento de adquirilo animal, este estivera xa censado polo anterior propietario, o novo posuídor deberá comunicar, no prazo máximo dun mes desde a súa adquisición, o cambio de titularidade do animal. Igualmente deberán comunica-las baixas e o motivo que as produciu.

2. Así mesmo, os animais que pertencan a algunha das especies recollidas no CITES deberán posuí-lo seu correspondente pasaporte ou cartilla sanitaria.
3. O censo ó que alude o apartado 1, así como a obtención da documentación á que fai referencia o apartado 2, poderase realizar a través de veterinarios colaboradores, de acordo co que dispoña a dirección xeral competente nesta materia.
4. Os posuidores de animais silvestres autóctonos están obrigados a solicitar autorización administrativa para a súa tenza, que deberá estar xustificada, en todo caso, de acordo co establecido pola Lei 4/1989, do 27 de marzo, de conservación dos espazos naturais e da flora e fauna silvestres.

Artigo 27º

1. Tódolos animais da especie canina, así como aqueles doutras especies que no futuro determine a consellería competente nesta materia, deberán estar censados a nivel municipal ben directamente ou a través de veterinarios colaboradores. Cos censos municipais confeccionarase e actualizarase, polo menos unha vez ó ano, o censo provincial ó que se refire artigo 7 da Lei 1/1993. Así mesmo, os animais deberán posuí-lo seu correspondente pasaporte ou cartilla sanitaria.
2. Este censo conterá, polo menos, os seguintes datos:
  - a) Identificación do animal.
  - b) Identificación do propietario, posuidor ou persoa que asuma a responsabilidade.
  - c) Domicilio do posuidor.
3. No caso dos cans, a cartilla sanitaria será a expedida polo veterinario colaborador que censou e identificou o animal. Sobre ela anotaranse as sucesivas vacinacións e tratamentos obrigatorios que este reciba.

Artigo 28º

O posuidor dun animal, sen prexuízo da responsabilidade civil subsidiaria do propietario, será responsable dos danos, prexuízos e molestias que ocasione ás persoas, animais, cousas, espazos públicos e ó medio natural en xeral, de acordo co establecido no artigo 1905 do Código Civil.

Artigo 29º

As cancelas, cortes, cortellos e demais aloxamentos para acoller animais deberán:

- a) Ser estancos con respecto ó medio exterior.
- b) Dispor dunhas adecuadas condicións de ventilación e iluminación.
- c) Reunir as condicións hixiénicas establecidas para o tipo de instalacións de que se trate.
- d) Ter unhas dimensións apropiadas que permitan a estancia cómoda do animal.
- e) Dispor de cerramentos ou outros mecanismos que, sen producírenlles danos ou molestias físicas, eviten as fugas.
- f) Dispor dun espazo apropiado para o exercicio dos animais.
- g) Dispor de subministración de auga potable, dun sistema de auga a presión para a limpeza e dun sistema de evacuación das augas residuais.

Artigo 30º

En virtude do disposto nos artigos 7º, 8º e 10º da Lei 1/1993, queda prohibido:

- a) Maltratar ou agredir fisicamente os animais ou sometelos a calquera outra práctica que lles supoña sufrimentos ou danos inxustificadas.
- b) Abandonalos.
- c) O uso de toda sorte de mecanismos que, destinados a

limitar ou impedi-la mobilidade dos animais, lles produzan a estes danos ou sufrimentos innecesarios, en especial os que lles impidan mante-la cabeza na posición natural.

- d) Desatende-la súa alimentación ou reducila a un nivel de simple subsistencia que poida implicar riscos para a saúde do animal ou que resulte inadecuada para as súas características fisiolóxicas.
- e) Mantelos en condicións inadecuadas desde o punto de vista hixiénico-sanitario ou desatende-la práctica do coidado e atención necesarios de acordo coas necesidades fisiolóxicas e etolóxicas segundo raza e especie.
- f) Obrígalos a traballar ou a producir en caso de enfermidade, desnutrición así como cando exista o risco dunha sobreexplotación que poña en perigo a súa saúde.
- g) Suministrarlles substancias non permitidas coa finalidade de aumenta-lo seu rendemento ou produción.
- h) Practicarlles mutilacións ós animais, excepto as supervisadas por un facultativo competente en caso de necesidade ou para conseguí-la presentación habitual da raza.
- i) Venderllos ou cederllos a laboratorios, clínicas e particulares co obxecto de seren utilizados en experimentación, sen a correspondente autorización.
- l) Venderllos ós menores de 16 anos e ós incapacitados, sen a autorización daqueles que teñan a potestade paterna ou custodia.

- m) Exerce-la venda ambulante de animais sen a correspondente autorización municipal, ou fóra dos lugares ou mercados indicados para isto.
- n) O sacrificio non eutanásico dos animais de compañía.
- ñ) A celebración de certames, concursos, exposicións ou concentracións de animais sen a autorización previa da consellería competente nesta materia.
- o) A posesión, exhibición, compravenda, cesión, circulación, doazón ou calquera outra forma de transmisión de especies protexidas pola normativa vixente, incluídos os convenios internacionais, sen as correspondentes autorizacións expedidas polas autoridades competentes.
- p) A tenza de animais perigosos para o home sen dispor de recintos apropiados e a súa circulación en espacios públicos ou en locais abertos ó público sen as debidas garantías de seguridade.
- q) Calquera outra acción ou omisión tipificada como infracción polos artigos 20, 21 e 22 da Lei 1/1993.

Artigo 31º

Con carácter específico, prohibese tamén:

A utilización de animais en pelexas, festas, espectáculos e outras actividades que leven consigo maltrato, crueldade ou sufrimento dos animais, coas únicas excepcións recollidas no artigo 5 da Lei 1/1993.

- b) A filmación ou realización de escenas para cine, tele-

visión ou calquera outro medio audiovisual, que recolla escenas de crueldade, maltrato ou sufrimento de animais, salvo autorización expresa da consellería competente nesta materia, que verificará que o dano aparente causado ós animais sexa, en todo caso simulado.

- c) Queda prohibida expresamente a utilización ambulante de animais como reclamo publicitario, así como a utilización de calquera tipo de produtos ou substancias farmacolóxicas para modifica-lo comportamento natural dos animais que se utilizan para o traballo fotográfico ou publicitario.

Artigo 32º

1. Os concellos, no marco das súas atribucións e logo de incoación do correspondente expediente sancionador, poderán proceder, como medida provisional, a confiscar e ordena-lo illamento dos animais domésticos ou salvaxes en cativeidade ante a evidencia de malos tratos, tortura, agresión física, desnutrición, así como cando se manifestaran síntomas de comportamento agresivo e perigoso para as persoas, ou os que perturben de forma reiterada a tranquilidade e descanso dos veciños.
2. Os servizos veterinarios oficiais da consellería competente nesta materia, por si mesmos ou en colaboración coas entidades citadas no punto anterior poderán, así mesmo, confiscar e ordena-lo illamento dos animais domésticos ou salvaxes en cativeidade ante a sospeita ou evidencia de que padezan enfermidades que poidan supor

un risco para a saúde pública e/ou a sanidade animal, de acordo coa normativa vixente.

3. Se o depósito prolongado de animais da fauna autóctona procedentes de confiscación fora perigoso para a súa supervivencia e houbera que liberalos inmediatamente, esta acción será realizada polos servicios correspondentes da consellería competente nesta materia nos lugares adecuados.

CAPÍTULO V

Dos establecementos

Artigo 33º

1. Créase o Rexistro de Establecementos de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade de Galicia, dependente da dirección xeral competente e que se abrirá nas catro delegacións provinciais da consellería competente nesta materia.
2. Será obrigatoria a inscrición no rexistro dos centros e establecementos nalgunha das seguintes seccións:
  - a) Núcleos zoolóxicos. Quedan incluídos neste apartado: zoosafaris, parques ou xardíns zoolóxicos, zoos de circos establecidos en Galicia, reservas zoolóxicas, centros de recuperación da fauna, coleccións zoolóxicas privadas e todo tipo de agrupacións zoolóxicas.
  - b) Establecementos para a práctica da equitación. Quedan incluídos neste apartado os picadeiros, cortes

deportivas, cortes de aluguer e todo tipo de establecementos dedicados á práctica ecuestre.

- c) Establecementos veterinarios.
- d) Centro de recolla de animais abandonados.
- e) Centros e establecementos dedicados ó fomento, cría e coidados de animais de compañía. Quedan expresamente incluídos neste apartado: tendas de animais, centros de cría, residencias e albergues, centros de importación de animais, escolas de adestramento, canceiras deportivas, centros para o acicalamento de animais e todo tipo de establecementos dedicados ó fomento e coidado de animais de compañía. Os particulares que realicen periodicamente venda de crías de animais consideraranse, para efectos de rexistro, como titulares de centros de cría, estando obrigados á súa inscrición nel.

Artigo 34º

1. Non será necesario o rexistro ó que alude o artigo 33º para a tenza de animais autóctonos ou exóticos, legalmente adquiridos, cando o seu uso sexa exclusivamente familiar.
2. Non obstante, cando a tenza por un particular de animais salvaxes de varias especies zoolóxicas que polas súas características ou súa cantidade poida comportar un risco sanitario a xuízo dos servicios veterinarios oficiais, consideraranse como unha colección zoolóxoca privada, debendo rexistrarse neste apartado.

Artigo 35º

Previamente á instalación e posta en funcionamento de calquera tipo de establecemento ós que se refire o artigo 33º, con excepción dos núcleos zoolóxicos dependentes da consellería competente nesta materia, esixirase a autorización zoosanitaria e rexistro correspondente, que outorgará a dirección xeral competente.

Artigo 36º

1. Os establecementos ós que se refire o artigo 33º deberán reunir, como mínimo, para seren autorizados e rexistrados, os seguintes requisitos zoosanitarios:
  - a) Localización apropiada, co illamento adecuado, que evite o posible contaxio de enfermidades ou de animais estraños ó establecemento.
  - b) Construcións, instalacións e equipamentos que proporcionen un ambiente hixiénico, protexan de posibles riscos os animais e faciliten a aplicación de medidas zoosanitarias.
  - c) Subministración de auga potable.
  - d) Sistema para a eliminación de esterco, xurro e augas residuais, de forma que non entrañen perigo de contaxio para outros animais nin para o home.
  - e) Recintos, locais ou gaiolas de fácil lavado e desinfección para o illamento, secuestro e observación dos animais enfermos ou sospeitosos de enfermidade.
  - f) Medios apropiados para a limpeza e a desinfección dos locais, material e utensilios en contacto cos ani-

mais e, se é o caso, dos vehículos utilizados no transporte seu, cando este se precise.

- g) Medios apropiados para a destrución ou eliminación hixiénica de cadáveres animais e materias contumaces.
- h) Programa definido de hixiene e profilaxe para os animais albergados, proposto por un facultativo veterinario.
- i) Programa de manexo adecuado para que os animais se manteñan en bo estado de saúde, supervisado por un facultativo veterinario.

2. Os establecementos veterinarios e aqueles outros onde se realicen coidados ou aloxamento de animais disporán de locais de espera apropiados, co fin de que en ningún caso os animais permanezan na vía pública, escaleiras ou espazos comúns de inmobles, antes da súa entrada nos citados establecementos.

3. Así mesmo, os establecementos dedicados ó lavado e acicalamento dos animais, ademais das normas xerais establecidas neste decreto, deberán:

- a) Dispor de auga quente á temperatura adecuada para ó lavado dos animais.
- b) Dispor dun sistema de secado apropiado e, se é o caso, cos dispositivos necesarios que eviten o risco de producir queimaduras ó animal.
- c) Dispor nas mesas de traballo, se é o caso, de sistemas de suxeición apropiados que eviten o risco de estran-

gulamento dos animais no caso de que estes intentaren saltar ó chan.

Artigo 37º

1. Para inscribirse no rexistro ó que se refire o artigo 33º, as persoas físicas ou xurídicas interesadas presentarán na delegación da consellería competente nesta materia correspondente, solicitude dirixida ó director xeral competente, incluíndo:
  - Nome ou razón social.
  - Proxecto que conteña memoria descriptiva e planos ou bosquejos da localización, situación e distribución das construcións, instalacións, locais e dependencias e os seus accesos.
  - Informe técnico-zoosanitario, con referencia ás esixencias que se detallan no artigo 36, subscrito por un veterinario.
2. Para a tramitación do correspondente expediente de autorización será preceptivo o dictame favorable previo do órgano ambiental competente a nivel provincial.

Artigo 38º

Á vista do expediente e do informe do servizo provincial correspondente, a dirección xeral competente procederá á autorización e clasificación do establecemento correspondente.

Artigo 39º

Unha vez disposto o establecemento, como se sinala no artigo anterior, para a iniciación das súas actividades, comunicarllo á dirección xeral competente para proceder á súa autorización. Posteriormente, os servicios veterinarios oficiais realizarán unha visita de comprobación, e, se esta é conforme, procederase á inscrición no rexistro oficial, ó que se refire o artigo 33º, así como á expedición do certificado correspondente á dita inscrición.

En caso contrario comunicaranse as deficiencias observadas para que sexan separadas, extremo que se comprobará cunha nova inspección.

Artigo 40º

Tódolos establecementos ós que se refire o artigo 33º, unha vez rexistrados, quedan obrigados a comunicarlle á dirección xeral competente, a través das delegacións provinciais da consellería competente nesta materia, os cambios de titularidade e aquelas modificacións que supoñan ampliación ou traslado das instalacións, así como as que afecten ó contexto hixiénico-sanitario ou ó hábitat dos animais.

Artigo 41º

Sen prexuízo do cumprimento das demais disposicións de carácter sanitario, os establecementos ós que se refire o artigo 33º deberán:

- a) Proceder, sempre que sexa necesaria e, en todo caso, semestralmente, a unha desinfección, desinsectación e desratización a fondo dos locais e materiais en contacto cos animais.
- b) Subministrar á dirección xeral competente canta información de carácter zoosanitario lle sexa solicitada.

Artigo 42º

As carnes e sobras empregados na alimentación animal deberán estar debidamente tratados e proceder de centros autorizados para o sacrificio e faenado dos animais e comercialización dos seus produtos. O aproveitamento de cadáveres para tal fin só será permitido cando a morte se debera a un accidente fortuíto e un veterinario oficial ou colaborador, despois de efectuada a inspección procedente, expida a correspondente certificación.

Artigo 43º

1. Tódolos establecementos a que fai referencia o artigo 33º onde se aloxen temporal ou definitivamente animais, estarán obrigados a levar un libro oficial de rexistro onde se especifiquen para cada animal, polo menos, os seguintes datos:

Data de inscrición.

Procedencia.

Especie, raza e, se é o caso, identificación individual.

Data de baixa.

Destino.

2. A identificación no libro de rexistro das especies que pola súa medida ou vía de comercialización se compren por lotes, farase por cada lote ou partida da mesma especie que entrase na mesma data.
3. Ademais dos datos especificados no apartado primeiro deste artigo, os libros dos establecementos que se relacionan a continuación conterán ademais os seguintes datos:
  - Centros de recolla de animais abandonados:
    - a) Identificación completa e domicilio dos novos posuidores dos animais cedidos en adopción.
    - b) Destino ulterior dos cadáveres dos animais mortos e/ou sacrificados co visto e prace dun veterinario.
  - Establecementos dedicados á cría ou venda de animais de compañía:
    - a) Identificación completa e domicilio dos novos posuidores dos animais vendidos.
    - b) Destino dos cadáveres dos animais mortos por diversas causas durante a súa permanencia no establecemento, con especificación da posible causa da morte subscrita por un veterinario.
  - Centros de fomento e coidado de animais de compañía que funcionen como albergues, residencias, escolas de adestramento ou outro tipo de instalacións onde se acollan temporalmente animais domésticos:

- a) Datos completos de identificación do posuidor ou depositario dos animais.
  - b) Descrición completa de cada animal e, se é o caso, identificación individual.
  - c) Copia do pasaporte ou cartilla sanitaria e, se é o caso, ou ben unha certificación do estado sanitario do animal no momento do ingreso.
4. O libro de rexistro conservarase polo menos durante tres anos, contados desde a última inscrición practicada nel. No suposto de peche do establecemento, este libro deberalle ser entregado en depósito á consellería competente nesta materia.
  5. Este libro de rexistro estará sempre á disposición dos servizos veterinarios oficiais, así como das autoridades competentes.
  6. Os libros de rexistro deberán presentarse previamente nas delegacións da consellería competente nesta materia para a súa dilixencia de apertura e selado.

Artigo 44º

Os establecementos ós que se refire o artigo 33º confeccionaranse e remitiranse anualmente ó servizo correspondente, sen prexuízo do establecido para as enfermidades de declaración e notificación obrigatoria, un parte de incidencias sanitarias, no que se farán constar as enfermidades detectadas e os tratamentos preventivos e curativos realizados, asinado por un veterinario que se responsabilice da saúde e hixiene dos animais, certificando, así mesmo, o

cumprimento, por parte do establecemento, das condicións e requisitos que sinala este decreto. Excepcionalmente poderanse solicitar partes de periodicidade mensual, cando, a xuízo da dirección xeral competente, a situación epizootiolóxica así o aconselle.

Artigo 45º

Os establecementos autorizados para a venda de animais de compañía están obrigados a entregarlles ós compradores animais libres de toda enfermidade e coas vacinacións, desparasitacións e tratamentos preceptivos, segundo a especie de que se trate, extremo que se acreditará mediante o pasaporte ou cartilla sanitaria, se é o caso, ou ben por certificación expedida polo veterinario responsable do establecemento.

CAPÍTULO VI

Sobre o transporte

Artigo 46º

1. Prohíbese o transporte de animais se estes non se encontran en condicións de realiza-lo traxecto previsto e se non se adoptaron as disposicións oportunas para o seu coidado durante o transporte e á chegada ó lugar de destino. Os animais enfermos e feridos non se considerarán aptos para o transporte. Quedarán exceptuados:

- a) Os animais levemente feridos ou enfermos cando o transporte non sexa causa de sufrimentos innecesarios.

- b) Os animais transportados con obxecto de someterse á atención e tratamento veterinarios ou a un sacrificio de urxencia.
2. Calquera animal que se fira ou enferme durante o transporte recibirá os primeiros auxilios o antes posible. Se procede, será sometido ó tratamento veterinario adecuado e, en caso necesario, sacrificado urxentemente de forma que se lle eviten sufrimentos innecesarios.

Artigo 47º

O transporte de animais domésticos e salvaxes en cativeiro realizarase coas debidas condicións hixiénicas e sanitarias, debendo respectarse en todo caso as condicións específicas previstas na normativa vixente sobre protección dos animais durante o transporte.

CAPÍTULO VII

Dos animais domésticos de compañía

Artigo 48º

A tenza de animais domésticos de compañía en vivendas urbanas queda condicionada ás circunstancias hixiénicas óptimas do aloxamento, á ausencia de riscos no aspecto sanitario e á inexistencia de molestias para os veciños.

Artigo 49º

1. A entrada e permanencia de animais domésticos, especialmente da especie canina, en toda clase de locais destinados á fabricación, venda, almacenamento, transporte

ou manipulación de alimentos queda expresamente prohibida, coa excepción dos cans de cego.

2. Queda expresamente prohibida a entrada de animais domésticos de compañía en locais destinados a espectáculos públicos, deportivos e culturais, agás os cans de cego.
3. Os concellos facilitarán os medios e espazos adecuados para que os animais poidan realiza-las súas funcións fisiolóxicas nas debidas condicións hixiénicas.
4. As autoridades municipais limitarán ou prohibirán, se é o caso, as zonas e horas en que poidan circular ou permanecer os cans e outros animais sobre os parques, praias e outros espazos públicos, especialmente os frecuentados por nenos, dos seus respectivos termos municipais. Prohíbese expresamente a presenza de animais nas piscinas públicas durante a temporada de baños.
5. Os animais ceibos en vivendas con acceso á vía pública deberán estar cercados de maneira que non poidan alterar ou asusta-los viandantes.

Artigo 50º

Nas vías públicas, os cans irán provistos de buceira, cadea ou correa e colar con identificación do propietario.

Artigo 51º

As persoas que fosen agredidas por un animal darán conta disto ás autoridades sanitarias. Os propietarios ou posuidores de animais agresores están obrigados a facilita-los datos correspondentes do animal agresor tanto á persoa

agredida como ós seus representantes legais e ás autoridades competentes que o soliciten. Así mesmo, calquera persoa que advirta un risco posible para a saúde poderá dar conta disto ás autoridades sanitarias e, en todo caso, é obrigación dos sanitarios ou os centros que atendan os agredidos efecturen a correspondente denuncia.

Artigo 52º

1. Os animais que agredisen a unha persoa e que, a xuízo dos servicios veterinarios oficiais poidan ser sospeitosos de transmitir enfermidade infecto-contaxiosa, serán retidos polos servicios municipais, coa colaboración, se é o caso, das asociacións colaboradoras de protección e defensa dos animais, e manteranse en observación veterinaria durante catorce días.
2. Esta retención e observación poderá levarse a cabo no propio domicilio ou outra instalación do posuidor do animal.
3. Os gastos ocasionados pola retención e vixilancia dos animais serán por conta do propietario do animal.

CAPÍTULO VIII

Sobre a recollida de animais abandonados

Artigo 53º

1. Unha vez recollido, segundo as condicións que prevé este decreto, un animal presuntamente abandonado, a Administración competente ou a asociación colaboradora

reterao co obxecto de localiza-lo seu dono, durante un prazo de 20 días, antes de darlle o destino máis conveniente.

2. Se durante este prazo o animal é identificado darase aviso fidedigno ó seu propietario e este terá un prazo máximo de 10 días para recuperalo, logo de aboa-los gastos que lle ocasionase a alguén a súa custodia e mantemento. En todo caso, o prazo total non será inferior a 20 días, nin superior a 30 contando desde a ocupación do animal.

Artigo 54º

1. Corresponde ás administracións locais a recollida de animais abandonados nos seus respectivos termos municipais. Durante o servicio de recolla procuraránselle-las as mellores condicións posibles.
2. As administracións locais que non dispoñan dos medios adecuados para a recollida e tenza de animais abandonados poderán concertar convenios de colaboración ou cooperación coa consellería competente nesta materia, con asociacións de protección e defensa dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro ou con entidades autorizadas para tales fins para a realización dos ditos servicios.
3. Os concellos ou entidades supramunicipais a que se refire a Lei galega de réxime local, deberán dispor, ben como propio, ou ben segundo o previsto no apartado anterior, de polo menos un centro destinado á recollida de animais abandonados.

Artigo 55°

Os establecementos para a recollida de animais abandonados, deberán ser declarados e rexistrados de acordo co establecido no artigo 33°.

Artigo 56°

Os establecementos para a recollida de animais abandonados, ademáis das condicións xerais establecidas nos artigos 36° e 43°, deberán reuni-los seguintes requisitos:

- a) Deberán contar con espazos amplos e suficientes, onde os animais poidan ter un aloxamento adecuado e protexido das inclemencias meteorolóxicas.
- b) Disporán de chans de cemento, pedra ou material similar que permitan o lavado e limpeza diaria, dando a estes chans unha lixeira inclinación ata os desaugadoiros.
- c) Terán unha temperatura ambiental adecuada, así como aireación, iluminación, leitos secos e auga corrente.
- d) Terán departamentos independentes para os animais agresivos e para os animais feridos ou enfermos non contaxiosos.
- e) Terán departamentos independentes e convenientemente illados para os animais sospeitosos de padeceren enfermidades infecto-contaxiosas.
- f) Deberán posuír unha caixa de primeiros auxilios apropiadas para curas de urxencia.
- g) Deberán contar cuns servizos veterinarios adecuados

e cunha sala de curas ou primeiros auxilios para atende-los animais feridos.

Artigo 57º

1. Transcorridos os prazos previstos no artigo 53º, os animais de compañía abandonados serán postos ó dispor do que os solicite, durante un prazo mínimo de tres días, sempre que se comprometa a regularizala súa situación sanitaria de acordo coa normativa vixente aplicable.
2. Os gastos debidos ás atencións veterinarias, entre as que se inclúen os tratamentos obrigatorios, que poderán esixírselle ó establecemento de recolla, serán por conta do adquirente do animal abandonado.
3. O adquirente deberá comprometerse ó cumprimento das obrigas propias dos posuidores de animais recollidas neste decreto.

Artigo 58º

Os animais que non sexan retirados polos seus donos nin cedidos en adopción no prazo de tres meses, ou antes nos supostos de urxencia, poderán sacrificarse por procedementos autorizados baixo control veterinario, para evitar sufrimentos, de forma que o método empregado implique a perda inmediata da consciencia e o mínimo sufrimento posible.

Artigo 59º

1. Os métodos autorizados para o sacrificio de animais de compañía son os seguintes:

- Por inxección endovenosa de barbitúricos solubles.
  - Por inhalación de monóxido de carbono.
  - Aqueles outros que polas condicións ou dificultades de manexo sexa necesario aplicar.
2. A consellería competente nesta materia poderá engadir á lista do apartado 1 aqueles outros métodos que, ó seu xuízo, reúnan os requisitos apropiados.
  3. A persoa responsable do sacrificio dos animais deberá asegurarse de que este estea morto antes de retira-lo cadáver.

Artigo 60º

Os cadáveres dos animais mortos ou sacrificados deberán ser destruídos por enterramento hixiénico ou por incineración.

CAPÍTULO IX

Dos concursos e exposicións

Artigo 61º

1. Para a celebración de concursos, exposicións ou calquera tipo de certames ou eventos coa concorrencia dos animais obxecto deste decreto, será obrigatoria a autorización previa da consellería competente nesta materia, sen prexuízo de calquera outra autorización preceptiva.
2. As solicitudes de autorización para a celebración dos cer-

tames aludidos no parágrafo anterior, serán presentadas polos organizadores coa antelación mínima de tres meses previa á súa celebración e deberán ir xunto a unha memoria que comprenda os seguintes aspectos:

- a) Características do certame que se vai celebrar.
  - b) Descrición do lugar de celebración e instalacións dedicadas ó certame.
  - c) Datas e horas de celebración.
  - d) Previsión de animais asistentes clasificados por especies, e, se é o caso, razas.
  - e) Programa de medidas sanitarias que garantan as condicións de celebración, así como medios para o control da documentación de orixe e sanidade dos animais participantes. Este programa deberá estar subscrito por un veterinario responsable.
  - f) Regulamentación e funcionamento do evento.
  - g) Nome, enderezo, teléfono e fax da persoa responsable da organización.
3. Os locais e recintos destinados á celebración de concursos ou exposicións das distintas especies e razas de animais de compañía deberán cumprir cos seguintes requisitos:
- a) No caso de recintos: dispor dun perímetro con cerramento fixo ou móbil que impida a saída dos animais.
  - b) Dispor dun local-enfermería onde, baixo a responsabilidade dun veterinario, poidan atenderse aqueles animais que precisen de asistencia. Este local poderá ser

móbil se se trata de certames que se celebren en recintos cunha periodicidade superior á mensual.

- c) Dispor dunha caixa de primeiros auxilios básico co material necesario para a práctica da cirurxía menor e co equipamento farmacéutico apropiado para a atención anteriormente mencionada.
- d) No caso de celebrarse a ceo aberto, deberán adoptarse as medidas necesarias para preservar os animais das inclemencias meteorolóxicas e da acción extrema dos raios solares.
- e) As entidades que realicen concursos e exposicións estarán obrigadas á desinfección, desinsectación e desratización dos locais ou recintos onde se celebren.
- f) Será preceptivo para tódolos animais que participen en concursos ou exposicións a exhibición da súa correspondente cartilla ou documento sanitario de acompañamento. A organización do certame estará obrigada a velar polo cumprimento desta norma.

CAPÍTULO X

Controis sanitarios

Artigo 62º

Os plans, programas e disposición de execución para o control, loita e erradicación de zoonoses e epizootias dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro, no ámbito da Comunidade Autónoma de Galicia será a establecida pola

consellería competente existente e sen prexuízo da normativa estatal ou comunitaria en vigor.

Artigo 63º

1. As medidas sanitarias previstas no artigo 9 da Lei 1/1993 do 13 de abril, poderán ser ordenadas, de forma inmediata, pola consellería competente nesta materia, ou polos concellos, cando as razóns de urxencia así o aconsellen, dando conta delas ó Consello Galego de Protección de Animais Domésticos e Salvaxes en Catividade, tan pronto como sexa posible.
2. As ordes de internamento, illamento ou sacrificio obrigatorio dos animais de compañía a que aluden os puntos 2 e 3 do artigo 9 da Lei 1/1993 do 13 de abril, só poderán adoptarse cando os diagnósticos das enfermidades ou a detección de portadores, sexa confirmado polos servicios veterinarios oficiais.

Artigo 64º

1. Nos programas sanitarios, vacinacións ou tratamentos obrigatorios que estableza a consellería competente nesta materia poderán colaborar os veterinarios en exercicio libre, que así o soliciten, tras seren autorizados expresamente por parte da citada consellería, posuíndo a condición de veterinarios colaboradores.
2. Os veterinarios colaboradores cubrirán e remitirán, no tempo e a forma que estableza a consellería competente

nesta materia, os partes sanitarios, de vacinacións ou tratamentos efectuados, así como canta documentación e información, sobre estas e outras incidencias sanitarias, lles sexa requirida por parte da consellería.

3. O incumprimento dos requerimentos que se citan no apartado 2 poderá supo-la perda da autorización á que se refi-re o apartado 1 e, polo tanto, da condición de veterinario colaborador.
4. Independentemente das esixencias establecidas no exer-cicio libre, os veterinarios colaboradores deberán levar un arquivo coa ficha clínica dos animais obxecto de vaci-nación ou tratamento obrigatorio, que estará ó dispor dos servicios da consellería competente nesta materia.

Artigo 65º

No caso de detectar unha enfermidade contaxiosa, pro-cederase ó illamento e control do animal, dándose conta inmediatamente ós servicios veterinarios oficiais correspon-dentes, en todos aqueles casos nos que a enfermidade sexa de declaración obrigatoria ou nos que, segundo a normativa vixente, deba notificarse cos fins estatísticos.

CAPÍTULO XI

Da inspección e vixilancia

Artigo 66º

Será competencia dos servicios veterinarios oficiais, por si sós ou en colaboración cos servicios municipais:

- A comprobación do cumprimento dos requisitos esixidos polo presente decreto, así como do resto da normativa vixente en materia de sanidade animal e de protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro.
- A supervisión e control dos programas zosanitarios.

Artigo 67º

Para os efectos da realización das inspeccións que se mencionan no apartado anterior, facilitaráselles ós inspectores oficiais provistos da correspondente credencial o acceso a tódolos establecementos e dependencias relacionadas coas actividades reguladas polo presente decreto, así como a información e axudas precisas para o desempeño das súas funcións.

CAPÍTULO XII

Do procedemento sancionador

Artigo 68º

1. As infraccións ó disposto polo presente decreto serán sancionadas de acordo co que determina a Lei 1/1993, do 13 de abril, sobre protección dos animais domésticos e salvaxes en cativeiro ou, se é o caso, o vixente Regulamento de epizootias e demais disposicións concordantes.
2. O procedemento sancionador poderá iniciarse por denuncia ou de oficio, cando as autoridades municipais ou a consellería competente nesta materia teñan coñecemento de feitos que poidan constituír unha infracción ó establecido pola Lei 1/1993, e polo presente decreto.

Artigo 69º

1. A incoación e tramitación dos expedientes polas infraccións cualificadas como leves, salvo as establecidas no punto i) do artigo 20, pola Lei 1/1993, do 13 de abril, será realizada polos concellos, de acordo co establecido no artigo 24.4º da Lei 1/1993. En todo caso, a imposición das sancións previstas por infraccións leves correspóndelle ó alcalde do concello de conformidade co establecido no artigo 24.2º a) da dita lei.
2. A incoación e tramitación dos expedientes polas infraccións cualificadas como graves ou moi graves poderá ser realizada por parte dos concellos, sen prexuízo de que a

resolución dos expedientes e a imposición de sancións sexa efectuada pola autoridade correspondente, de acordo co establecido no apartado 2º, do artigo 24, da Lei 1/1993, do 13 de abril.

3. A tramitación dos expedientes por infracción do disposto no presente decreto adecuaranse ó disposto na Lei de réxime xurídico das administracións públicas e de procedemento administrativo común.
4. As sancións axustaranse ó previsto no capítulo II, do título V, da Lei 1/1993, do 13 de abril.

Disposición transitoria

Concédesse un prazo de seis meses, a partir da entrada en vigor do presente decreto para que os establecementos e asociacións actualmente en funcionamento, a que el fai referencia, soliciten o rexistro correspondente, adaptándose ás novas disposicións establecidas.

Disposición derradeira

Facúltase á consellería competente nesta materia para dicta-las disposicións que requiran o mellor desenvolvemento e eficacia do disposto no presente decreto.

Santiago de Compostela, dous de abril de mil novecentos noventa e oito.

Manuel Fraga Iribarne
Presidente

José Carlos del Álamo Jiménez
Conselleiro de Medio Ambiente